

Tova Mozard på Cecilia Hillström Gallery

KONSTEN.NET konsten.net/tova-mozard-pa-cecilia-hillstrom-gallery

Gabriela López

5 oktober 2020

Som trollbunden av drömmarnas och fiktionens fabrik. Så skulle jag vilja beskriva konstnären Tova Mozards fascination för Los Angeles. Hennes oupphörliga behov av att gång på gång återvända till, vistas i och insupa det perifera, udda och mörka i änglarnas stad. Och i denna performativa akt ligger så att säga, en önskan att ansluta sig till de urbana historier och livsöden som konstnären kommer i kontakt med och utforskar.

Så förefaller det i alla fall i hennes pågående utställning på Cecilia Hillström Gallery. Genom Mozards arbetsmetod av associationer och rollspel kopplas två

Tova Mozard, Channeling Elizabeth Short, 2020

sinsemellan helt disparata företeelser ur Los Angeles mytologi samman till ett slags utvidgat självporträtt.

I det svartvita videoverket *The mismade girl* (2020) möter vi trollkarlen Chuck och hans livs- och showpartner Jan. Det äldre paret har varit verksamt i magibranschen sedan 60-talet och vidareutvecklat det klassiska tricket "den itusågade damen" till en för spänningens skull makabrare version, där damen istället sågas i fyra delar. Den döptes till *The mismade girl*.

Tova Mozard, *The Mismade Girl*, 2020

I flera omtagningar och repetitioner ser jag trollkarlen uppträda och framföra tricket, och anar plötsligt hur det måste ha varit under hans glansdagar. Det karismatiska gentlemannamässiga tilltalet finns kvar liksom det bländande vita leendet. Men rörelserna är något stelare, fingerfärdigheten trög, svetten glänser på pannan, tröttheten tynger kroppen. Det är inte heller hans livslånga assistent som kliver in i lådan. In kommer istället Mozard, som spelar en osäker assistentnovis och ett villigt offer för den magiska akten. Under Chucks och Jans mentorskap introduceras konstnären till trickets rutin och underhållningskonstens gyllene regel. "Just keep smiling. You can cry later when you are home", råder Jan. Och sedan hörs Chuck skämtsamt säga: "I'm only going to do it to you once."

Repliken är spontan, precis som resten av dialogen i videon, men får en annan konnotation i relation till utställningens andra tråd. Nämligen det mytomspunna och olösta styckmordet på Elizabeth Short, utfört 1947. I *Channeling Elizabeth Short* (2020) har Mozard fotat sig själv på den exakta platsen, vid tiden ett utvecklingsområde för bostäder, där den 22-åriga kvinnans lik påträffades; hennes kropp stympad och kliniskt styckad i två delar. "Den itusågade damen" utan den illusoriska sluteffekten.

Tillbaka till videoverket. *The mismade girl* är en vörndnadsfullt producerad epitaf över en förlegad typ av underhållning som kanske ingen kommer att sakna när den väl går ur tiden. Videons behållning hänger snarare ihop med det kyliga ljudet som hörs när de vassa metallskivorna genomtränger kvinnan i lådan, och som grundar sig i ett egentligen primitivt mänskligt beteende. Det som förenar njutning och rädsla, nöje och äckel inför det morbida, våldsamma och sensationella. Och den extra dimension som den kvinnliga kroppen fortfarande adderar i sammanhanget, antingen det sker i medierapporteringen, populärkulturen eller i konsten.

Tova Mozard, Shins, 2020

Jag tittar på fotografierna av Mozards symboliskt styckade kropp igen – som likt brottsspår i ett CSI-avsnitt eller valfri deckarfilm hänger utspridda på galleriets väggar. Liggande ben, bakdel, upplyfta ben, torso, huvud, vridet huvud, ansikte. Ett märkligt självporträtt som mina ögon inte kan slita sig från.

Gabriela López

Bild överst: Tova Mozard, Head, 2020. Cecilia Hillström Gallery, Hudiksvallsgatan 8, 1 oktober – 7 november 2020